ע"פ 51108/12/15 – גרשון קיטרון נגד פרקליטות מחוז תל אביב פלילי,פרוספר חדידה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 51108-12-15 קיטרון(עציר) נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט

המערער: גרשון קיטרון (עציר)
נגד
המשיבים: 1.פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
2.פרוספר חדידה

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בת"פ 26391-05-15. איננו רואים לפרט את כל העבירות שמדובר בהן, לענייננו חשובות העבירות שמפורטות באישום השני, הכוללות גניבת 3 מוניות ומכירתן לאחר.

בית משפט קמא הטיל על המערער את העונש שעליו הוסכם בין הצדדים, מאסר בפועל למשך 20 חודשים וכן מאסרים על תנאי לתקופות שונות בהתאם לעבירות שמדובר בהן.

בנוסף, חייב בית משפט קמא את המערער לפצות את אחד מבעלי המוניות שנגנבו, המתלונן פרוספר חדידה (להלן: **"חדידה"**), סך 65,000 ₪. סכום זה מהווה שוויה של המונית שנגנבה ממנו. לבית משפט קמא הוגש תצהיר של חדידה שבו הוא מצהיר על כך, שרכש את המונית בסך של 65,000 ₪ וכי לא קיבל כל פיצוי מחברת הביטוח בגין גניבת המונית.

הערעור שבפנינו נסוב אך ורק על ענין גובה הפיצוי.

לטענת הסנגור, הסכום שנפסק חסר תקדים ואין כדוגמתו בפסיקת בתי משפט במקרים אחרים. הכלל הוא כי הפיצוי בהליך פלילי הוא סמלי וחלקי בלבד. בפסיקת הפיצוי היה על בית המשפט לנהוג על פי כללי ההוכחה המקובלים בהליך אזרחי, בענייננו ניתן הפיצוי שלא על פי כללים אלה.

קונקרטית טוען הסנגור שבית המשפט הסתמך על תצהירו של חדידה. קיים חשש שהפיצוי הוא ביתר. מהתצהיר לא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ברור מתי רכש חדידה את המונית, כמה זמן חלף מיום שרכש אותה ועד שנגנבה, לא ברור שיעור ירידת הערך בחלוף הזמן, לא הוצגה הערכת שמאי, לא הוצגו מסמכים של ביטוח ומכל הטעמים הללו יחד לא ניתן להותיר בעינה את החלטת בית המשפט.

לדיון היום הוזמן גם חדידה שהגיע לבית המשפט כשהוא בכסא גלגלים ממיטת חוליו, מלווה בבנו וניתנה לו ההזדמנות להשמיע את דבריו.

לא מצאנו ממש בערעור זה.

בבית משפט קמא הסכים הסנגור להגשת התצהיר ולא עמד על זכותו לחקור את חדידה. כל אותן שאלות שהציג הסנגור היום בהודעת הערעור, כמפורט לעיל, צריכות היות להתברר בהליך הדיוני ומשוויתר הסנגור על זכותו לחקור את המתלונן, אימץ בכך למעשה את האמור בו.

באשר לפן המשפטי - אין כל איסור על כך שבית המשפט יפסוק את מלוא הפיצוי בהתאם לנזק, כפי שהוא משתקף בחומר המצוי בפניו, כל עוד איננו סוטה מהתקרה שמצויה בסעיף 77(א) לחוק העונשין.

הסנגור הפנה את תשומת לבנו לרע"פ 9727/05 ועל כן נצטט את האמור בו: **"מדובר בפיצוי שאינו מחייב הליך של הוכחת נזק ואשר נפסק בהתאם להתרשמותו והערכתו של בית המשפט בדרך כלל על פי נתונים המובאים בפניו שלא על דרך ההוכחה המקובלת בהליך האזרחי".**

וכן:

"**... הוראת סעיף 77 נועדה בעיקרה להציע לנפגע מעין-קפנדריה, קרא: לזכותו בפיצוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם בלא שנאלצו לכתת רגליו להגשתה של תביעה אזרחית**" (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל פ"ד נו(3) 418 (2002)).

כך בדיוק נהג בית משפט קמא. היה בפניו תצהיר הנוקב בשווי המונית. איש לא פקפק בנכונות האמור בתצהיר זה ומשלא חרג הסכום מהתקרה אליה יכול היה להגיע בית המשפט, לא היתה כל סיבה שלא להיענות לבקשת הפיצוי במלואה. הסכום בפני עצמו אינו סכום גבוה וגם מטעם זה לא היה מקום לסטות ממנו.

אין כל חובה כי הסכום שנפסק לא יפצה את המתלונן על מלוא נזקו אם היו בפני בית המשפט הראיות שמאפשרות זאת.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

-

ניתן והודע היום כ"ט אדר א' תשע"ו, 09/03/2016 במעמד הנוכחים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

דבורה ברלינר, נשיאה אב"ד

ג'ורג' קרא, ס"נ

אסתר נחליאלי-חיאט, שופטת

'

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©